

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄

Κεφάλαιο 1

1 - 3

Παυλος κλητος αποστολος ΧΡΥ ΙΗΥ δια θεληματος ΘΥ και Σωσθενης ο αδελφος τη εκκλησια του ΘΥ, ηγιασμενοις εν ΧΡΩ ΙΗΥ, τη ουση εν Κορινθω, κλητοις αγιοις, συν πασιν τοις επικαλουμενοις το ονομα του ΚΥ ημων ΙΗΥ ΧΡΥ εν παντι τοπω, αυτων και ημων· χαρις υμιν και ειρηνη απο ΘΥ ΠΡΣ ημων και ΚΥ ΙΗΥ ΧΡΥ.

4 - 9

Ευχαριστω τω ΘΩ μου παντοτε περι υμων επι τη χαριτι του ΘΥ τη δοθειση υμιν εν ΧΡΩ ΙΗΥ, οτι εν παντι επλουτισθητε εν αυτω, εν παντι λογω και παση γνωσει, καθως το μαρτυριον του ΧΡΥ εβεβαιωθη εν υμιν, ωστε υμας μη υστερεισθαι εν μηδενι χαρισματι απεκδεχομενους την αποκαλυψιν του ΚΥ ημων ΙΗΥ ΧΡΥ· ος και βεβαιωσει υμας τελειους ανεγκλητους εν τη ημερα του ΚΥ ημων ΙΗΥ. πιστος ο ΘΣ, δι' ου εκληθητε εις κοινωνιαν του ΥΥ αυτου ΙΗΥ ΧΡΥ του ΚΥ ημων.

10 - 18

Παρακαλω δε υμας, αδελφοι, δια του ονοματος του ΚΥ ημων ΙΗΥ ΧΡΥ, ινα το αυτο λεγητε παντες και μη η εν υμιν σχισμα, ητε δε κατηρτισμενοι εν τω αυτω νοι και εν τη αυτη γνωμη. εδηλωθη γαρ μοι περι υμων, αδελφοι, υπο των Χλοης οτι εριδες εν υμιν εισιν. λεγω δε τουτο οτι εκαστος υμων λεγει· εγω μεν ειμι Παυλου, εγω δε Απολλω, εγω δε Κηφα, εγω δε ΧΡΥ. μη μεμερισται ο ΧΡΣ. η Παυλος ΕΣΤΡΘΗ περι υμων, η εις το ονομα Παυλου εβαπτισθητε; ευχαριστω οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη Κρισπον και Γαιον, ινα μη τις ειπη οτι εις το εμον ονομα εβαπτισθητε. εβαπτισα δε και τον Στεφανα οικον, λοιπον ουκ οίδα ει τινα αλλον εβαπτισα. ου γαρ απεστειλεν με ΧΡΣ βαπτιζειν αλλα ευαγγελιζεσθαι, ουκ εν σοφια λογου, ινα μη κενωθη ο ΣΤΡΟΣ του ΧΡΥ. Ο λογος γαρ του ΣΤΡΟΥ τοις απολλυμενοις μωρια εστιν, τοις δε σωζομενοις ημιν δυναμις ΘΥ εστιν. γεγραπται γαρ·

19

***απολω την σοφian των σοφων
και την συνεσιν των συνετων αβετησω.***

20 - 31

που σοφος; που γραμματευς; που συζητητης του αιωνος τουτου; ουχι εμωρανεν ο ΘΣ την σοφian του κοσμου; επειδη γαρ εν τη σοφια του κοσμου ουκ εγνω ο κοσμος δια της σοφιας τον ΘΝ, ευδοκησεν ο ΘΣ δια της μωριας του κηρυγματος σωσαι τους πιστευοντας· επειδη Ιουδαιοι σημεια αιτουσιν οι δε Ελληνες σοφian ζητουσιν, ημεις δε κηρυσσομεν ΧΡΝ ΕΣΤΡΟΝ, Ιουδαιοις μεν σκανδαλον, εθνεσιν δε μωριαν, αυτοις δε τοις κλητοις, Ιουδαιοις τε και Ελληνσιν, ΧΡΣ ΘΥ δυναμις και ΘΥ σοφια· οτι το μωρον του ΘΥ σοφωτερον [[των ανθρωπων εστιν και το ασθενες του ΘΥ ισχυροτερον]] των ανθρωπων. Βλεπετε γαρ την κλησιν υμων, αδελφοι, οτι ου πολλοι σοφοι κατα σαρκα, ου πολλοι δυνατοι, ου πολλοι ευγενεις· αλλα τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο ΘΣ, ινα καταισχυνη τους σοφους, και τα ασθενη του κοσμου εξελεξατο ο ΘΣ, ινα καταισχυνη τα ισχυρα, και τα αγενη του κοσμου και τα εξουθενημενα εξελεξατο ο ΘΣ, τα μη οντα, ινα καταργηση τα οντα, οπως μη καυχησηται πασα σαρξ ενωπιον του ΘΥ. εξ αυτου δε υμεις εστε εν ΧΩ ΙΗΥ, ος εγενηθη σοφια ημιν απο ΘΥ, δικαιοσυνη τε και αγιασμος και απολυτρωσις, ινα καθως γεγραπται· **ο**

Κεφάλαιο 2

1 - 5

καυχωμενος εν ΚΩ καυχασθω. • Καγω ελθων προς υμας, αδελφοι, ηλθον ου καθ' υπεροχην λογω η σοφιας καταγγελλων υμιν το μυστηριον του ΘΥ. ου γαρ εκρινα τι ειδεναι εν υμιν ει μη ΙΗΝ ΧΡΝ και τουτον ΕΣΤΡΟΝ. καγω εν ασθενια και εν φοβω και εν τρομω, εν πολλω εγενομην προς υμας, και ο λογος μου και το κηρυγμα μου ουκ εν πειθοις σοφιας αλλα εν αποδειξει ΠΝΣ και δυναμεως, ινα η πιστις υμων μη η εν σοφια ανθρωπων αλλ' εν δυναμει ΘΥ.

6 - 8

Σοφian δε λαλουμεν εν τοις τελειοις, σοφian δε ου του αιωνος τουτου ουδε των αρχοντων του αιωνος τουτου των καταργουμενων· αλλα λαλουμεν ΘΥ σοφian εν μυστηριω την αποκεκρυμμενην, ην προωρισεν ο ΘΣ προ των αιωνων εις δοξαν ημων, ην ουδεις των αρχοντων του αιωνος τουτου εγνω· ει γαρ εγνωσαν, ουκ αν τον κυριον της δοξης αυτων ΕΣΤΡΑΝ. αλλα καθως γεγραπται·

9

***α οφθαλμος ουχ ειδεν και ους ουκ ηκουσεν
και επι καρδιαν ΑΝΟΥ ουκ ανεβη,
α ητοιμασεν ο ΘΣ τοις αγαπωσιν αυτον.***

10 - 14

ημιν γαρ απεκαλυψεν ο ΘΣ δια του πνευματος· το γαρ πνευμα παντα εραυνα, και τα βαθη του ΘΥΘΥ. τις γαρ οιδεν ΑΝΟΝ τα του ΑΝΟΥ ει μη το πνευμα του ανθρωπου το εν αυτω; ουτως και τα του ΘΥ ουδεις εγνωκεν ει μη το ΠΝΑ του ΘΥ. ημεις δε ου το ΠΝΑ του κοσμου ελαβομεν αλλα το ΠΝΑ το εκ του ΘΥ, ινα ειδωμεν τα υπο του ΘΥ χαρισθεντα ημιν· α και λαλουμεν ουκ εν διδακτοις ανθρωπινης σοφιας λογοις αλλ' εν διδακτοις ΠΝΣ, πνευματικοις πνευματικα συγκρινοντες. ψυχικος δε ΑΝΟΣ ου δεχεται τα του ΠΝΣ του ΘΥ·

14 (cont)

- 16

Κεφάλαιο 3

1 - 4

μωρια γαρ αυτω εστιν και ου δυναται γνωναι, οτι ΠΝΣ ανακρινεται. ο δε ΠΝΣ ανακρινει τα παντα, αυτος δε υπ' ουδενος ανακρινεται. **τις γαρ εγνω νουν ΚΥ, ος συμβιβασει αυτον;** ημεις δε νουν ΧΡΥ εχομεν. • Καγω, αδελφοι, ουκ ηδυνηθην λαλησαι υμιν ως ΠΝΣ αλλ' ως σαρκινους, ως νηπιους εν ΧΡΩ. γαλα υμας εποτισα, ου βρωμα· ουπω γαρ εδυνασθε. αλλ' ουδε νυν δυνασθε, ετι γαρ σαρκικοι εστε. οπου γαρ εν υμιν ζηλος και ερις και διχοστασιαι, ουχι σαρκικοι εστε και κατα ΑΝΘΝ περιπατειτε; οταν γαρ λεγη τις· εγω μεν ειμι Παυλου, ετερος δε· εγω Απολλω, ουκ ανθρωποι εστε;

Τις ουν εστιν Απολλω; τις δε εστιν Παυλος; διακονοι δι' ων επιστευσατε, και εκαστω ως ο ΚΣ εδωκεν. εγω φυτευσα, Απολλω εποτισεν, αλλα ο ΘΣ ηρξανεν· ωστε ουτε ο φυτευων εστιν τι ουτε ο ποτιζων αλλ' ο αυξανων ΘΣ. ο φυτευων δε και ο ποτιζων εν εισιν, εκαστος δε τον ιδιον μισθον λημψεται κατα τον ιδιον κοπον· ΘΥ γαρ εσμεν συνεργοι, ΘΥ γεωργιον, ΘΥ οικοδομη εστε. Κατα την χαριν την δοθεισαν μοι ως σοφος αρχιτεκτων θεμελιον εθηκα, αλλος εποικοδομει. εκαστος δε βλεπετω πως εποικοδομει. θεμελιον γαρ αλλον ουδεις δυναται θειναι παρα τον κειμενον, ος εστιν ΙΗΣ ΧΡΣ. ει δε τις εποικοδομει επι τον θεμελιον χρυσον και αργυρον, λιθους τιμιους, ξυλα, χορτον, καλαμην, εκαστου το εργον φανερον γενησεται, η γαρ ημερα δηλωσει, οτι εν πυρι αποκαλυπτεται· και εκαστου το εργον οποιον εστιν το πυρ δοκιμασει. ει τινος το εργον μενει ο εποικοδομησεν, μισθον λημψεται· ει τινος το εργον κατακαησεται, ζημιωθησεται, αυτος δε σωθησεται, ουτως δε ως δια πυρος. Ουκ οιδατε οτι ναος ΘΥ εστε και το ΠΝΑ του ΘΥ οικει εν υμιν; ει τις τον ναον του ΘΥ φθειρει, φθειρει τουτον ο ΘΣ· ο γαρ ναος του ΘΥ αγιος εστιν, οιτινες εστε υμεις.

5 - 17

18 - 23

Κεφάλαιο 4

1 - 5

Μηδεις εαυτον εξαπατατω· ει τις δοκει σοφος ειναι εν υμιν εν τω αιωνι τουτω, μωρος γενεσθω, ινα γενηται σοφος. η γαρ σοφια του κοσμου τουτου μωρια παρα τω ΘΩ εστιν. γεγραπται γαρ· **ο δρασσομενος τους σοφους εν τη πανουργια αυτων·** και παλιν· **ΚΣ γινωσκει τους διαλογισμους των σοφων οτι εισιν ματαιοι.** ωστε μηδεις καυχασθω εν ΑΝΘΣ· παντα γαρ υμων εστιν, ειτε Παυλος ειτε Απολλω ειτε Κηφας, ειτε κοσμος ειτε ζωη ειτε θανατος, ειτε ενεστωτα ειτε μελλοντα· παντα υμων, υμεις δε ΧΡΥ, ΧΡΣ δε ΘΥ. • Ουτω ημας λογιζεσθω ΑΝΘΣ ως υπηρετας ΧΡΥ και οικονομους μυστηριων ΘΥ. ωδε λοιπον ζητειτε εν τοις οικονομοις, ινα πιστος τις ευρεθη. εμοι δε ελαχιστον εστιν, ινα υφ' υμων ανακριθω η υπο ανθρωπινης ημερας· αλλ' ουδε εμαυτον ανακρινω. ουδεν γαρ εμαυτω συνοιδα, αλλ' ουκ εν τουτω δεδικαιωμαι, ο δε ανακρινων με ΚΣ εστιν. ωστε μη προ καιρου τι κρινετε εως αν ελθη ο ΚΣ, ος και φωτισει τα κρυπτα του σκοτους και φανερωσει τας βουλας των καρδιων· και τοτε ο επαινος γενησεται εκαστω απο του ΘΥ.

6 - 21

Κεφάλαιο 5

1 - 8

Ταυτα δε, αδελφοι, μετεσηματισα εις εμαυτον και Απολλω δι' υμας, ινα εν ημιν μαθητε το μη υπερ α γεγραπται, ινα μη εις υπερ του ενος φυσιουσθε κατα του ετερου. τις γαρ σε διακρινει; τι δε εχεις ο ουκ ελαβες; ει δε και ελαβες, τι καυχασαι ως μη λαβων; ηδη κεκορεσμενοι εστε, ηδη επλουτησατε, χωρις ημων εβασιλευσατε· και οφελον γε εβασιλευσατε, ινα και ημεις υμιν συμβασιλευσωμεν. δοκω γαρ, ο ΘΣ ημας τους αποστολους εσχατους απεδειξεν ως επιθανατιους, οτι θεατρον εγενηθημεν τω κοσμω και αγγελιοις και ΑΝΘΣ. ημεις μωροι δια ΧΝ, υμεις δε φρονιμοι εν ΧΡΩ· ημεις ασθενεις, υμεις δε ισχυροι· υμεις ενδοξοι, ημεις δε ατιμοι. αχρι της αρτι ωρας και πεινωμεν και διψωμεν και γυμνητευομεν και κολαφιζομεθα και αστατουμεν και κοπιωμεν εργαζομενοι ταις ιδιαις χερσιν· λαιδορουμενοι ευλογουμεν, διωκομενοι ανεχομεθα, δυσφημουμενοι παρακαλουμεν· ως περικαθαρματα του κοσμου εγενηθημεν, παντων περιψημα εως αρτι. Ουκ εντρεπων υμας γραφω ταυτα αλλ' ως τεκνα μου αγαπητα νουθετω. εαν μυριους παιδαγωγους εχητε εν ΧΡΩ αλλ' ου πολλους πατερας· εν γαρ ΧΡΩ ΙΗΥ δια του ευαγγελιου εγω υμας εγεννησα. Παρακαλω ουν υμας, μιμηται μου γινεσθε. Δια τουτο επεμψα υμιν Τιμοθεον, ος εστιν μου τεκνον αγαπητον και πιστον εν ΚΩ, ος υμας αναμνησει τας οδους μου τας εν ΧΡΩ ΙΗΥ, καθως πανταχου εν παση εκκλησια διδασκω. Ως μη ερχομενου δε μου προς υμας εφυσιωθησαν τινες· ελευσομαι δε ταχεως προς υμας εαν ο ΚΣ θεληση, και γνωσομαι ου τον λογον των πεφυσιωμενων αλλα την δυναμιν· ου γαρ εν λογω η βασιλεια του ΘΥ αλλ' εν δυναμει. τι θελετε; εν ραβδω ελθω προς υμας η εν αγαπη ΠΝΣ τε πραυτητος;

Ολωσ ακουω εν υμιν πορνεια, και τοιαυτη πορνεια ητις ουδε εν τοις εθνεσιν, ωστε την γυναικα τινα του πατρος εχειν. και υμεις πεφυσιωμενοι εστε και ουχι μαλλον επενθησατε, ινα αρθη εκ μεσου υμων ο το εργον τουτο ποιησας; εγω μεν γαρ, απων τω σωματι παρων δε τω ΠΝΙ, ηδη κεκρικα ως παρων τον ουτως τουτο κατεργασαμενον· εν τω ονοματι του ΚΥ ημων ΙΗΥ ΧΡΥ συναχθεντων υμων και του εμου ΠΝΣ συν τη δυναμει του ΚΥ ΙΗΥ, παραδουναι τον τοιουτον τω σατανα εις ολεθρον της σαρκος, ινα το ΠΝΑ σωθη εν τη ημερα του ΚΥ. Ου καλον το καυχημα υμων. ουκ οιδατε οτι μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι; εκκαθαρατε την παλαιαν ζυμην, ινα ητε νεον φυραμα, καθως εστε αζυμοι· και γαρ το πασχα ημων ετυθη ΧΡΣ. ωστε εορταζωμεν μη εν ζυμη παλαια μηδε εν ζυμη κακιας και πονηριας αλλ' εν αζυμοις ειλικρινειας και

αληθείας. Εγραψα υμιν εν τη επιστολη μη συναναμιγνυσθαι πορνοις, ου παντως τοις πορνοις του κοσμου τουτου η τοις πλεονεκταις η αρπαξιν η ειδωλολατραις, επει ωφειλετε αρα εκ του κοσμου εξελθειν. νυν δε εγραψα υμιν μη συναναμιγνυσθαι εαν τις αδελφος ονομαζομενος η πορνος η πλεονεκτης η ειδωλολατρης η λοιδορος η μεθυσος η αρπαξ, τω τοιουτω μηδε συνεσθιειν. τι γαρ μοι τους εξω κρινειν; τους εσωθεν υμεις κρινετε; τους δε εξωθεν ο ΘΣ κρινει. **εξαρατε τον πονηρον εξ υμων αυτων.**

Κεφαலைο 6

1 - 11

Τολμα τις υμων πραγμα εχων προς τον ετερον κρινεσθαι επι των αδικων και ουχι επι των αγιων; η ουκ οιδατε οτι οι αγιοι τον κοσμον κρινουσιν; και εν υμιν κρινεται ο κοσμος, αναξιοι εστε κριτηριων ελαχιστων; ουκ οιδατε οτι αγγελους κρινουμεν, μητι γε βιωτικα; βιωτικα μεν ουν κριτηρια εαν εχητε, τους εξουθενημενους εν τη εκκλησια, τουτους καθιζετε; προς εντροπην υμιν λεγω. ουτως ουκ ενι εν υμιν ουδεις σοφος, ος δυνησεται διακριναι ανα μεσον του αδελφου αυτου; αλλα αδελφος μετα αδελφου κρινεται και τουτο επι απιστων; Ηδη μεν ολωσ ηττημα υμιν εστιν οτι κριματα εχετε μεθ' εαυτων. δια τι ουχι μαλλον αδικεισθε; δια τι ουχι μαλλον αποστερεισθε; αλλα υμεις αδικειτε και αποστερειτε, και τουτο αδελφους. Η ουκ οιδατε οτι αδικοι ΘΥ βασιλειαν ου κληρονομησουσιν; μη πλανασθε· ουτε πορνοι ουτε ειδωλολατραι ουτε μοιχοι ουτε μαλακοι ουτε αρσενοκοιται ουδε κλεπται ουδε πλεονεκται, ουδε μεθυσοι, ου λοιδοροι, ουχ αρπαγες βασιλειαν ΘΥ κληρονομησουσιν. και ταυτα τινες ητε· αλλα απελουσασθε, αλλα ηγιασθητε, αλλα εδικαιωθητε εν τω ονοματι του ΚΥ ΙΗΥ ΧΡΥ και εν τω ΠΝΙ του ΘΥ ημων.

12 - 20

Παντα μοι εξεστιν [[αλλ' ου παντα συμφερει· παντα μοι εξεστιν]] αλλ' ουκ εγω εξουσιασθησομαι υπο τινος. τα βρωματα τη κοιλια και η κοιλια τοις βρωμασιν, ο δε ΘΣ και ταυτην και ταυτα καταργησει. το δε σωμα ου τη πορνεια αλλα τω ΚΩ, και ο ΚΣ τω σωματι· ο δε ΘΣ και τον ΚΝ ηγειρεν και ημας εξηγειρεν δια της δυναμεως αυτου. ουκ οιδατε οτι τα σωματα υμων μελη ΧΡΥ εστιν; αρα ουν τα μελη του ΧΡΥ ποιησω πορνης μελη; μη γενοιτο. ουκ οιδατε οτι ο κολλωμενος τη πορνη εν σωμα εστιν; **εσονται** γαρ, φησιν, **οι δυο εις σαρκα μιαν**. ο δε κολλωμενος τω ΚΩ εν πνευμα εστιν. Φευγετε την πορνειαν. παν αμαρτημα ο εαν ποιηση ανθρωπος εκτος του σωματος εστιν· ο δε πορνευων εις το ιδιον σωμα αμαρτανει. η ουκ οιδατε οτι το σωμα υμων ναος του εν υμιν αγιου ΠΝΣ εστιν ου εχετε απο ΘΥ, και ουκ εστε εαυτων; ηγορασθητε γαρ τιμης· δοξασατε δη τον ΘΝ εν τω σωματι υμων.

Κεφαலைο 7

1 - 16

Περι δε ων εγραψατε, καλον ανθρωπω γυναικος μη απτεσθαι· δια δε τας πορνειας εκαστος την εαυτου γυναικα εχετω και εκαστη τον ιδιον ανδρα εχετω. τη γυναικι ο ανηρ την οφειλην αποδιδωτω, ομοιως δε και η γυνη τω ανδρι. η γυνη του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλα ο ανηρ, ομοιως δε και ο ανηρ του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλα η γυνη. μη αποστερειτε αλληλους, ει μητι εκ συμφωνου προς καιρον, ινα σχολασητε τη προσευχη και παλιν επι το αυτο συνερχεσθε, ινα μη πειραζη υμας ο σατανας δια την ακρασιαν υμων. τουτο δε λεγω κατα συγγνωμην ου κατ' επιταγην. θελω δε παντας ανθρωπους ειναι ως και εμαυτον· αλλα εκαστος ιδιον χαρισμα εχει εκ ΘΥ, ος μεν ουτως, ος δε ουτως. Λεγω δε τοις αγαμοις και ταις χηραις, καλον αυτοις εαν μεινωσιν ως και εγω· ει δε ουκ εγκρατευονται, γαμησατωσαν, κρειττον γαρ εστιν γαμησαι η πυρουσθαι. Τοις δε γεγαμηκοσιν παραγγελω, ουκ εγω αλλα ο ΚΣ, γυναικα απο ανδρος μη χωριζεσθω, - εαν δε και χωρισθη, μενετω αγαμος η τω ανδρι καταλλαγητω, - και ανδρα γυναικα μη αφιεναι. Τοις δε λοιποις λεγω εγω ουκ ο ΚΣ· ει τις αδελφος γυναικα εχει απιστον και αυτη συνευδοκια οικειν μετ' αυτου, μη αφιετω αυτην· και γυνη ει τις εχει ανδρα απιστον και ουτος ευδοκει οικειν μετ' αυτης, μη αφιετω τον ανδρα. ηγιασται γαρ ο ανηρ ο απιστος εν τη γυναικι και ηγιασται η γυνη η απιστος εν τω αδελφω· επει αρα τα τεκνα υμων ακαθαρτα εστιν, νυν δε αγια εστιν. ει δε ο απιστος χωριζεται, χωριζεσθω· ου δεδουλωται ο αδελφος η η αδελφη εν τοις τοιουτοις· εν δε ειρηνη κεκληκεν ημας ο ΘΣ. τι γαρ οιδας, γυναι, ει τον ανδρα σωσεις; η τι οιδας, ανερ, ει την γυναικα σωσεις;

17 - 24

Ει μη εκαστω ως εμερικεν ο ΚΣ, εκαστον ως κεκληκεν ο ΘΣ, ουτως περιπατειτω. και ουτως εν ταις εκκλησιαις πασαις διατασσομαι. περιτετημενος τις εκληθη, μη επισπασθω· εν ακροβυστια κεκληται τις, μη περιτεμενεσθω. η περιτομη ουδεν εστιν και η ακροβυστια ουδεν εστιν, αλλα τηρησις εντολων ΘΥ. εκαστος εν τη κλησει η εκληθη, εν ταυτη μενετω. δουλός εκληθης, μη σοι μελετω· αλλ' ει και δυνασαι ελευθερος γενεσθαι, μαλλον χρησαι. ο γαρ εν ΚΩ κληθεις δουλός απελευθερος ΚΥ εστιν, ομοιως ελευθερος κληθεις δουλός εστιν ΧΡΥ. τιμης ηγορασθητε· μη γινεσθε δουλοι ανθρωπων. εκαστος εν ω εκληθη, αδελφοι, εν τουτω μενετω παρα ΘΩ.

25 - 29

Περι δε των παρθενων επιταγην ΚΥ ουκ εχω, γνωμην δε διδωμι ως ηλεημενος υπο ΚΥ πιστος ειναι. Νομιζω ουν τουτο καλον υπαρχειν δια την ενεστωσαν αναγκην, οτι καλον ανθρωπω το ουτως ειναι. δεδεσαι γυναικι, μη ζητει λυσιν· λελυσαι απο γυναικος, μη ζητει γυναικα. εαν δε και γαμησης, ουχ ημαρτες, και εαν γημη η παρθενος, ουχ ημαρτεν· θλιψιν δε τη σαρκι εξουσιν οι τοιουτοι, εγω δε υμων φειδομαι. Τουτο δε φημι, αδελφοι, ο καιρος συνεσταλμενος εστιν· το λοιπον, ινα και οι εχοντες γυναικας ως μη εχοντες ωσιν

29 (cont)
- 35

και οι κλαιοντες ως μη κλαιοντες και οι χαιροντες ως μη χαιροντες και οι αγοραζοντες ως μη κατεχοντες, και οι χρωμενοι τον κοσμον ως μη καταχρωμενοι· παραγει γαρ το σχημα του κοσμου τουτου. Θελω δε υμας αμεριμνους ειναι. ο αγαμος μεριμνα τα του ΚΥ, πως αρεση τω ΚΩ· ο δε γαμησας μεριμνα τα του κοσμου, πως αρεση τη γυναικι, και μεμερισται. και η γυνη η αγαμος και η παρθενος μεριμνα τα του ΚΥ, ινα η αγια τω σωματι και τω ΠΝΙ· η δε γαμησασα μεριμνα τα του κοσμου, πως αρεση τω ανδρι. τουτο δε προς το υμων αυτων συμφορον λεγω, ουχ ινα βροχον υμιν επιβαλω αλλα προς το ευσημιον και ευπαρεδρον τω ΚΩ απερισπαστως.

36 - 40

Ει δε τις ασχημονει επι την παρθενον αυτου νομιζει, εαν η υπερακμος και ουτως οφειλει γινεσθαι, ο θελει ποιειτω, ουχ αμαρτανει, γαμειτωσαν. ος δε εστηκεν εν τη καρδια αυτου εδραιος μη εχων αναγκην, εξουσιαν δε εχει περι του ιδιου θεληματος και τουτο κεκρικεν εν τη ιδια καρδια, τηρειν την εαυτου παρθενον, καλως ποιησει. ωστε και ο γαμιζων την εαυτου παρθενον καλως ποιησει και ο μη γαμιζων κρεισσον ποιησει. Γυνη δεδετα εφ' οσον χρονον ζη ο ανηρ αυτης· εαν δε κοιμηθη ο ανηρ, ελευθερα εστιν ω θελει γαμηθηναι, μονον εν ΚΩ. μακαριωτερα δε εστιν εαν ουτως μεινη, κατα την εμην γνωμην· δοκω δε καγω ΠΝΑ ΘΥ εχειν.

Κεφαலைο 8

1 - 13

Περι δε των ειδωλοθυτων, οιδαμεν οτι παντες γνωσιν εχομεν. η γνωσις φυσιολογια, η δε αγαπη οικοδομει· ει τις δοκει εγνωκεναι, ουπω εγνω καθως δει γνωσαι· ει δε τις αγαπα, ουτος εγνωσται. Περι της βρωσεως συν των ειδωλοθυτων, οιδαμεν οτι ουδεν ειδωλον εν κοσμω και οτι ουδεις ΘΣ ει μη εις. και γαρ ειπερ εισιν λεγομενοι θεοι ειτε εν ουρανω ειτε επι γης, ωσπερ εισιν θεοι πολλοι και κυριοι πολλοι, ημιν εις ΘΣ και ο ΠΡ εξ ου τα παντα και ημεις εις αυτον, και εις ΚΣ ΗΣ ΧΡΣ δι' ου τα παντα και ημεις δι' αυτου. Αλλ' ουκ εν πασιν η γνωσις· τινες δε τη συνηθεια εως αρτι του ειδωλου ως ειδωλοθυτον εσθιουσιν, και η συνειδησις αυτων ασθενουσαν μολυνεται. βρωμα δε ημας ου παραστησει τω ΘΩ· ουτε εαν μη φαγωμεν υστερουμεθα, ουτε εαν φαγωμεν περισσευομεν. βλεπετε μη πως η εξουσια αυτη προσκομμα γενηται τοις ασθενεσιν. εαν γαρ τις ιδη τον εχοντα γνωσιν εν ειδωλειω κατακειμενον, ουχι η συνειδησις αυτου ασθενους οντος οικοδομηθησεται εις το τα ειδωλοθυτα εσθιειν; απολλυται γαρ ο ασθενων εν τη ση γνωσει, ο αδελφος δι' ον ΧΡΣ απεθανεν. ουτως δε αμαρτανοντες εις τους αδελφους και τυπτοντες αυτων την συνειδησιν εις ΧΡΝ αμαρτανετε. διοπερ ει βρωμα σκανδαλιζει τον αδελφον μου, ου μη φαγω κρεας εις τον αιωνα, ινα μη τον αδελφον μου σκανδαλισω.

Κεφαலைο 9

1 - 27

Ουκ ειμι ελευθερος; ουκ ειμι αποστολος; ουχι ΙΗΝ τον ΚΝ ημων εωρακα; ου το εργον μου υμεις εστε εν ΚΩ; ει αλλοις ουκ ειμι αποστολος, αλλα γε υμιν ειμι· η γαρ σφραγις μου της εμης αποστολης υμεις εστε εν ΚΩ. Η εμη απολογια τοις εμε ανακρινουσιν εστιν αυτη. μη ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και πειν; μη ουκ εχομεν εξουσιαν αδελφην γυναικα περιαγειν ως και οι λοιποι αποστολοι και οι αδελφοι του ΚΥ και Κηφας; η μονος εγω και Βαρναβας ουκ εχομεν εξουσιαν μη εργαζεσθαι; Τις στρατευεται ιδιοις οψωνιοις ποτε; τις φυτευει αμπελωνα και εκ του καρπου αυτου ουκ εσθιει; η τις ποιμαινει ποιμνην και εκ του γαλακτος της ποιμνης ουκ εσθιει; Μη κατα ανθρωπον λεγω η και ο νομος ταυτα ου λεγει; εν γαρ τω νομω γεγραπται· **ου φιμωσεις βουν αλωοντα**. μη των βοων μελει τω ΘΩ η δι' ημας παντως λεγει; δι' ημας γαρ εγραφη οτι **οφειλει επ' ελπιδι ο αροτριων αροτριαν και ο αλωων επ' ελπιδι του μετεχειν**. ει ημεις υμιν τα πνευματικα εσπειραμεν, μεγα ει ημεις υμων τα σαρκικα θερισομεν; Ει αλλοι της υμων εξουσιας μετεχουσιν, ου μαλλον ημεις; αλλ' ουκ εχρησαμεθα τη εξουσια ταυτη, αλλα παντα στεγομεν, ινα μη τινα εγκοπην δωμεν τω ευαγγελιω του ΧΡΥ. Ουκ οιδατε οτι οι τα ιερα εργαζομενοι εκ του ιερου εσθιουσιν, οι τω θυσιαστηριω παρεδρευοντες τω θυσιαστηριω συμμεριζονται; ουτως και ο ΚΣ διαταξεν τοις το ευαγγελιον καταγγελλουσιν εκ του ευαγγελιου ζην. Εγω δε ου κεχημαι ουδενι τουτων. Ουκ εγραψα δε ταυτα, ινα ουτως γενηται εν εμοι· καλον γαρ μοι αποθανειν η μαλλον η το καυχημα μου ουδεις κενωσει. εαν ευαγγελιζωμαι, ουκ εστιν μοι καυχημα· αναγκη γαρ μοι επικειται· ουαι γαρ μοι εστιν εαν μη ευαγγελιζωμαι. ει γαρ εκων τουτο πρασσω, μισθον εχω· ει δε ακων, οικονομιαν πεπιστευμαι· τις συν μου εστιν ο μισθος; ινα ευαγγελιζομενος αδαπανον θησω το ευαγγελιον εις το μη καταχρησασθαι τη εξουσια μου εν τω ευαγγελιω. Ελευθερος γαρ ων εκ παντων πασιν εμαυτον εδουλωσα, ινα τους πλειονας κερδησω· και εγενομην τοις Ιουδαιοις ως Ιουδαιος, ινα Ιουδαιους κερδησω· τοις υπο νομον ως υπο νομον, μη ων αυτος υπο νομον, ινα τους υπο νομον κερδησω· τοις ανομοις ως ανομος, μη ων ανομος ΘΥ αλλ' εννομος ΧΡΥ, ινα κερδησω τους ανομους· εγενομην τοις ασθενεσιν ασθενης, ινα τους ασθενεις κερδησω· τοις πασιν γεγωνα παντα, ινα παντως τινας σωσω. παντα δε ποιω δια το ευαγγελιον, ινα συγκοινωνος αυτου γενωμαι. Ουκ οιδατε οτι οι εν σταδιω τρεχοντες παντες μεν τρεχουσιν, εις δε λαμβανει το βραβειον; ουτως τρεχετε ινα καταλαβητε. πας δε ο αγωνιζομενος παντα ενκρατευσηται, εκεινοι μεν συν ινα φθαρτον στεφανον λαβωσιν, ημεις δε αφθαρτον. εγω τοιουν ουτως τρεχω ως ουκ αδηλως, ουτως πυκτευω ως ουκ αερα δερων· αλλα υποπιαζω μου το σωμα και δουλαγωγω, μη πως αλλοις κηρυξας αυτος αδοκιμος γενωμαι.

1 - 22

Ου θελω γαρ υμας αγνοειν, αδελφοι, οτι οι πατερες ημων παντες υπο την νεφελην ησαν και παντες δια της θαλασσης διηλθον και παντες εις τον Μωυσην εβαπτισαντο εν τη νεφελη και εν τη θαλασση και παντες το πνευματικον βρωμα εφαγον και παντες το πνευματικον επιον πομα· επινον γαρ εκ πνευματικης ακολουθουσης πετρας, η πετρα δε ην ο ΧΡΣ. Αλλ' ουκ εν τοις πλειοσιν αυτων ευδοκησεν ο ΘΣ, κατεστρωθησαν γαρ εν τη ερημω. Ταυτα δε τυποι ημων εγενηθησαν, εις το μη ειναι ημας επιθυμητας κακων, καθως και εκεινοις επεθυμησαν. μηδε ειδωλολατραι γινεσθε καθως τινες αυτων, ωσπερ γεγραπται· **εκαθισεν ο λαος φαγειν και πειν και ανεστησαν παιζειν**. μηδε πορνευωμεν, καθως τινες αυτων επορνευσαν και επεσον μια ημερα εικοσι τρεις χιλιαδες. μηδε εκπειραζωμεν τον ΧΡΝ, καθως τινες αυτων εξεπειρασεν και υπο των οφεων απωλλυντο. μηδε γογγυζετε, καθαπερ τινες αυτων εγογγυσαν και απωλοντο υπο του ολοθρευτου. ταυτα δε τυπικως συνεβαινεν εκεινοις, εγραφη δε προς νουθεσιαν ημων, εις ους τα τελη των αιωνων κατηντηκεν. Ωστε ο δοκων εσταναι βλεπετω μη πεση. πειρασμος υμας ουκ ειληφεν ει μη ανθρωπινος· πιστος δε ο ΘΣ, ος ουκ εασει υμας πειρασθηναι υπερ ο δυνασθε αλλα ποιησει συν τω πειρασμω και την εκβασιν του δυνασθαι υπενεγκειν. Διοπερ, αγαπητοι μου, φευγετε απο της ειδωλολατριας. ως φρονιμοις λεγω· κρινατε υμεις ο φημι. Το ποτηριον της ευλογιας ο ευλογουμεν, ουχι κοινωνια εστιν του αιματος του ΧΡΥ; τον αρτον ον κλωμεν, ουχι κοινωνια του σωματος του ΧΡΥ εστιν; οτι εις αρτος, εν σωμα οι πολλοι εσμεν, οι γαρ παντες εκ του ενος αρτου μετεχομεν. βλεπετε τον Ισραηλ κατα σαρκα· ουχι οι εσθιοντες τας θυσιας κοινωνοι του θυσιαστηριου εισιν; Τι ουν φημι; οτι ειδωλοθυτον τι εστιν; αλλ' οτι α θυουσιν τα εθνη, δαιμονιοις και ου ΘΩ θυουσιν· ου θελω δε υμας κοινωνους των δαιμονιων γινεσθαι. ου δυνασθε το ποτηριον του ΚΥ πινειν και το ποτηριον δαιμονιων, ου δυνασθε τραπεζης ΚΥ μετεχειν και τραπεζης δαιμονιων. η παραζηλουμεν τον ΚΝ; μη ισχυροτεροι αυτου εσμεν;

23 - 33

Παντα εξεστιν αλλ' ου παντα συμφερει· παντα εξεστιν αλλ' ου παντα οικοδομει. μηδεις το εαυτου ζητειτω αλλα το του ετερου. Παν το εν μακελλω πωλουμενον εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν· **του ΚΥ γαρ η γη και το πληρωμα αυτης**. ει τις καλει υμας των απιστων και θελετε πορευεσθαι, παν το παρατιθεμενον υμιν φαγεσθε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν. εαν δε τις υμιν ειπη· τουτο ιεροθυτον εστιν, μη εσθιετε δι' εκεινον τον μηνυσαντα και την συνειδησιν· συνειδησιν δε λεγω ουχι την εαυτου αλλα την του ετερου. ινατι γαρ η ελευθερια μου κρινεται υπο αλλης συνειδησεως; ει δε εγω χαριτι μετεχω, τι βλασφημουμαι υπερ ου εγω ευχαριστω; Ειτε ουν εσθιετε ειτε πινετε ειτε τι ποιειτε, παντα εις δοξαν ΘΥ. απροσκοποι και Ιουδαιοις γινεσθε και Ελλησιν και τη εκκλησια του ΘΥ, καθως καγω παντα πασιν αρεσκω μη ζητων το εμαυτου συμφορον αλλα το των πολλων, ινα σωθωσιν. • μιμηται μου γινεσθε καθως καγω ΧΡΥ.

1

2 - 16

Επαινω δε υμας οτι παντα μου μεμνησθε και, καθως παρεδωκα υμιν, τας παραδοσεις κατεχετε. Θελω δε υμας ειδεναι οτι παντος ανδρος η κεφαλη ο ΧΣ εστιν, κεφαλη δε γυναικος ο ανηρ, κεφαλη δε ΧΥ ο ΘΣ. πας ανηρ προσευχομενος η προφητευων κατα κεφαλης εχων καταισχυνει την κεφαλην αυτου. πασα δε γυνη προσευχομενη η προφητευουσα ακατακαλυπτω τη κεφαλη καταισχυνει την κεφαλην αυτης· εν γαρ εστιν και το αυτο τη εξυρημενη. ει γαρ ου κατακαλυπτεται γυνη, και κειρασθω· ει δε αισχρον γυναικι το κειρασθαι η ξυρασθαι, κατακαλυπτεσθω. Ανηρ μεν γαρ ουκ οφειλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλην εικων και δοξαν ΘΥ υπαρχων· γυνη δε δοξα ανδρος εστιν. ου γαρ εστιν ανηρ εκ γυναικος αλλα γυνη εξ ανδρος· και γαρ ουκ εκτισθη ανηρ δια την γυναικα αλλα γυνη δια τον ανθρωπον. δια τουτο οφειλει η γυνη εξουσιαν εχειν επι της κεφαλης δια τους αγγελους. πλην ουτε γυνη χωρις ανδρος ουτε ανηρ χωρις γυναικος εν ΚΩ· ωσπερ γαρ η γυνη εκ του ανδρος, ουτως και ο ανηρ δια της γυναικος· τα δε παντα εκ του ΘΥ. Εν υμιν αυτοις κρινατε· πρεπον εστιν γυναικα ακατακαλυπτον τω ΘΩ προσευχεσθαι; ουδε η φυσικη αυτης διδασκει υμας οτι ανηρ μεν εαν κομα ατιμια αυτω εστιν, γυνη δε εαν κομα δοξα αυτη εστιν; οτι η κομη αντι περιβολαιου δεδοται. Ει δε τις δοκει φιλονεικος ειναι, ημεις τοιαυτην συνηθειαν ουκ εχομεν ουδε αι εκκλησιαι του ΘΥ.

17 - 25

Τουτο δε παραγγελλων ουκ επαινω οτι ουκ εις το κρεισσον αλλα εις το ησσον συνεργεσθε. πρωτον μεν γαρ συνεργομενων υμων εν εκκλησια ακουω σχισματα εν υμιν υπαρχειν και μερος τι πιστεω. δει γαρ και αιρεσεις εν υμιν ειναι, ινα και οι δοκιμοι φανεροι γενωνται. Συνερχομενων υμων επι το αυτο ουκ εστιν κυριακον δειπνον φαγειν· εκαστος γαρ το ιδιον δειπνον προλαμβανει εν τω φαγειν, και ος μεν πεινα ος δε μεθυει. μη γαρ οικιας ουκ εχετε εις το εσθιειν και πινειν; η της εκκλησιας του ΘΥ καταφρονειτε, και καταισχυνετε τους μη εχοντας; τι ειπω υμιν; επαινω; εν τουτω ουκ επαινω. Εγω γαρ παρελαβον απο του ΚΥ, ο και παρεδωκα υμιν, οτι ΚΣ ΙΗΣ εν τη νυκτι η παρεδιδετο ελαβεν αρτον και ευχαριστησας εκλασεν και ειπεν· τουτο μου εστιν το σωμα υπερ υμων· τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν. ωσαντως και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων· τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εστιν εν τω αιματι μου· τουτο

25 (cont)
- 34

ποιείτε, οσακίς εαν πινητε, εις την εμην αναμνησιν. οσακίς γαρ εαν εσθιητε τον αρτον τουτον και το ποτηριον τουτο, τον θανατον του ΚΥ καταγγελλετε αχρι ου ελθη. Ωστε ος αν εσθιη τον αρτον η πινη το ποτηριον του ΚΥ αναξίως, ενοχος εσται του σωματος και του αιματος του ΚΥ. δοκιμαζετω δε ανθρωπος εαυτον και ουτως εκ του αρτου εσθιετω και εκ του ποτηριου πινετω· ο γαρ εσθίων και πινών κριμα εαυτω εσθiei και πινει μη διακρινών το σωμα. δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθενεις και αρρωστοι και κοιμωνται ικανοι. ει δε εαυτους διεκρινομεν, ουκ αν εκρινομεθα· κρινομενοι δε υπο ΚΥ παιδευομεθα, ινα μη συν τω κοσμω κατακριθωμεν. Ωστε, αδελφοι μου, συνερχομενοι εις το φαγειν αλληλους εκδεχησθε. ει τις πεινα, εν οικω εσθιετω, ινα μη εις κριμα συνερχησθε. τα δε λοιπα ως αν ελθω διαταξομαι.

Κεφαλαιο 12

1 - 11

Περι δε των πνευματικων, αδελφοι, ου θελω υμας αγνοειν. Οιδατε οτι οτε εθνη ητε προς τα ειδωλα τα αφωνα ως αν ηγεσθε απαγομενοι. διο γνωριζω υμιν οτι ουδεις εν ΠΝΙ ΘΥ λαλων λεγει· Αναθεμα ΙΗΝ, και ουδεις δυναται ειπειν· ΚΣ ΙΗΣ, ει μη εν ΠΝΙ αγιω. Διαιρεσεις δε χαρισματων εισιν, το δε αυτο ΠΝΑ· και διαιρεσεις διακονιων εισιν, και ο αυτος ΚΣ· και διαιρεσεις ενεργηματων εισιν, και ο αυτος ΘΣ ο ενεργων τα παντα εν πασιν. εκαστω δε διδοται η φανερωσις του ΠΝΣ προς το συμφερον. ω μεν γαρ δια του ΠΝΣ διδοται λογος σοφιας, αλλω δε λογος γνωσεως κατα το αυτο ΠΝΑ, ετερω δε πιστις εν τω αυτω ΠΝΙ, αλλω δε χαρισματα ιαματων εν τω ΠΝΙ, αλλω δε ενεργηματα δυναμεως, αλλω προφητεια, αλλω διακρισεις ΠΝΩΝ, ετερω γενη γλωσσων, ετερω δε ερμηνεια γλωσσων· παντα δε ταυτα ενεργει το εν και το αυτο ΠΝΑ διαιρουν εκαστω καθως βουλεται.

12 - 31

Καθαπερ γαρ το σωμα εν εστιν και μελη πολλα εχει, παντα δε τα μελη του σωματος πολλα οντα εν εστιν σωμα, ουτως και ο ΧΡΣ· και γαρ εν ενι ΠΝΙ ημεις παντες εις εν σωμα εβαπτισθημεν, ειτε Ιουδαιοι ειτε Ελληνες ειτε δουλοι ειτε ελευθεροι, και παντες εν ΠΝΑ εποτισθημεν. Και γαρ το σωμα ουκ εστιν εν μελος αλλα πολλα. εαν ειπη ο πους· οτι ουκ ειμι χειρ, ουκ ειμι εκ του σωματος, ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος; και εαν ειπη ο πους· οτι ουκ ειμι οφθαλμος, ουκ ειμι εκ του σωματος, ου παρα τουτο οτι ουκ εστιν εκ του σωματος; ει ολον το σωμα οφθαλμος, που η ακοη; ει ολον ακοη, που η σφρησις; νυνι δε ο ΘΣ εθετο τα μελη, εν εκαστον αυτων εν τω σωματι καθως ηθελησεν. ει δε ην τα παντα εν μελος, που το σωμα; νυν δε πολλα μεν μελη, εν δε σωμα. ου δυναται δε ο οφθαλμος ειπειν τη χειρι· χριαν σου ουκ εχω, η παλιν η κεφαλη τοις ποσιν· χριαν υμων ουκ εχω· αλλα πολλω μαλλον τα δοκουντα μελη του σωματος ασθενεστερα υπαρχειν αναγκαια εστιν, και α δοκουμεν ατιμοτερα ειναι του σωματος τουτοις τιμην περισσοτεραν περιτιθεμεν, και τα ασχημονα ημων ευσημοσυνην περισσοτεραν εχει, τα δε ευσημονα ημων ου χριαν εχει. αλλα ο ΘΣ συνεκερασεν το σωμα τω υστερουντι περισσοτεραν δους τιμην, ινα μη η σχισμα εν τω σωματι αλλα το αυτο υπερ αλληλων μεριμνωσιν τα μελη. και ειτ πασχει εν μελος, συμπασχει παντα τα μελη· ειτε δοξαζεται μελος, συγχαιρει παντα τα μελη. Υμεις δε εστε σωμα ΧΡΥ και μελη εκ μερους. Και ους μεν εθετο ο ΘΣ εν τη εκκλησια πρωτον αποστολους, δευτερον προφητας, τριτον διδασκαλους, επεita δυναμεις, επεita χαρισματα ιαματων, αντιλημψεις, κυβερνησεις, γενη γλωσσων. μη παντες αποστολοι; μη παντες προφηται; μη παντες διδασκαλοι; μη παντες δυναμεις; μη παντες χαρισματα εχουσιν ιαματων; μη παντες γλωσσαις λαλουσιν; μη παντες διερμηνευουσιν; ζηλουτε δε τα χαρισματα τα μειζονα. Και ειτ καθ' υπερβολην οδον υμιν δεικνυμι.

Κεφαλαιο 13

1 - 13

Εαν ταις γλωσσαις των ΑΝΩΝ λαλω και των αγγελων, αγαπην δε μη εχω, γεγωνα χαλκος ηχων η κυμβαλον αλαλαζον. καν εχω προφητεια και ειδω τα μυστηρια παντα και πασαν την γνωσιν καν εχω πασαν την πιστιν ωστε ορη μεθισταναι, αγαπην δε μη εχω, ουθεν ειμι. καν ψωμισω παντα τα υπαρχοντα μου και παραδω το σωμα μου ινα καυχησωμαι, αγαπην δε μη εχω, ουθεν ωφελουμαι. Η αγαπη μακροθυμει, χρηστευεται η αγαπη, ου ζηλοι, η αγαπη ου περπερευεται, ου φυσιουται, ουκ ευσημονει, ου ζητει το μη εαυτης, ου παροξυνεται, ου λογιζεται το κακον, ου χαιρει επι τη αδικια, συγχαιρει δε τη αληθεια· παντα στεγει, παντα πιστευει, παντα ελπιζει, παντα υπομενει. Η αγαπη ουδεποτε πιπτει· ειτε προφητεια, καταργηθησονται· ειτε γλωσσαι, παυσονται· ειτε γνωσις, καταργηθησεται. εκ μερους γαρ γινωσκομεν και εκ μερους προφητευομεν· οταν δε ελθη το τελειον, το εκ μερους καταργηθησεται. οτε ημην νηπιος, ως νηπιος ελαλουν, ως νηπιος εφρονουν, ως νηπιος ελογιζομην· οτε γεγωνα ανηρ, καταργηκα τα του νηπιου. βλεπομεν γαρ δι' εσοπτρου εν αινιγματι, τοτε δε προσωπον προς προσωπον· αρτι γινωσκω εκ μερους, τοτε δε επιγνωσομαι καθως και επεγνωσθην. Νυνι δε μενει τα τρια ταυτα, πιστις, ελπις, αγαπη· μειζων δε τουτων η αγαπη.

Κεφαλαιο 14

1 - 6

Διωκετε την αγαπην, ζηλουτε δε τα πνευματικα, μαλλον δε ινα προφητευητε. ο γαρ λαλων γλωσση ουκ ανθρωποις λαλει αλλα ΘΩ· ουδεις γαρ ακουει, ΠΝΙ δε λαλει μυστηρια· ο δε προφητευων ανθρωποις λαλει οικοδομην και παρακλησιν και παραμυθιαν. ο λαλων γλωσση εαυτον οικοδομει· ο δε προφητευων εκκλησιαν οικοδομει. θελω δε παντα υμας λαλειν γλωσσαις, μαλλον δε ινα προφητευητε· μειζων δε ο προφητευων η ο λαλων γλωσσαις εκτος ει μη διερμηνευη, ινα η εκκλησια οικοδομην λαβη. Νυν δε,

αδελφοί, εάν ελθώ προς υμάς γλώσσαις λαλῶν, τί υμάς ωφέλησω εάν μή υμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει ἢ ἐν γνώσει ἢ ἐν προφητεῖα ἢ διδασχῇ; ὁμῶς τά ψυχα φωνῆν δίδοντα, εἴτε αὐλός εἴτε κίθαρα, εάν διαστολήν τοῖς φθογγοῖς μή δίδω, πῶς γνωσθήσεται τό αὐλούμενον ἢ τό κίθαριζόμενον; καί γάρ εάν ἀήλον σαλπιγξ φωνῆν δώ, τίς παρασκευάζεται εἰς πόλεμον; οὕτως καί υμεῖς δια τῆς γλώσσης εάν μή εὐσημον λόγον δώτε, πῶς γνωσθήσεται τό λαλούμενον; ἐσεσθε γάρ εἰς ἀέρα λαλουντες. τόσαυτα εἰ τυχοῖ γενῆ φωνῶν εἰσιν ἐν κόσμῳ καί οὐδέν ἀφῶνον· εάν μή εἰδῶ τήν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἐσομαι τῷ λαλῶντι βαρβαρός καί ὁ λαλῶν ἐμοί βαρβαρός. οὕτως καί υμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταί ἐστε πνευματῶν, πρὸς τήν οἰκοδομήν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσευήτε. Διὸ λαλῶν γλώσση προσευχεσθῶ ἵνα διερμηνευῇ. εάν προσευχωμαι γλώσση, τό πνεῦμα μου προσευχεται, ὁ δέ νοῦς μου ἀκαρπός ἐστιν. τί οὖν ἐστιν; προσευξομαι *ΠΝΙ*, προσευξομαι δέ καί τῷ νοῦ· ψάλλῳ τῷ πνεύματι, ψάλλῳ δέ καί τῷ νοῦ. ἐπεὶ εάν εὐλογῆσης *ΠΝΙ*, ὁ ἀναπλήρων τόν τοπὸν τοῦ ἰδιώτου πῶς ἔρει τό ἀμῆν ἐπὶ τῇ σῆ εὐχαριστία; ἐπεὶδῆ τί λέγεις οὐκ οἶδεν· σύ μὲν γάρ καλῶς εὐχαριστεῖς ἀλλ' ὁ ἕτερός οὐκ οἰκοδομεῖται. Εὐχαριστῶ τῷ *ΘΩ* ὑπερ πάντων ὑμῶν, μᾶλλον γλώσσαις λαλεῖν· ἀλλά ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πεντε λόγους ἐν τῷ νοῦ μου λαλήσαι, ἵνα καί ἀλλοὺς κατήγησῳ, ἢ μυριοὺς ἐν γλώσση. Ἀδελφοί, μή παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν ἀλλά τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δέ φρεσίν τελειοὶ γίνεσθε. ἐν τῷ νόμῳ γεγραπται ὅτι **εάν ἑτερογλώσσοις ἐν χεῖρεσιν ἑτέροις λαλήσω τῷ λαῷ τουτῷ καί οὐδ' ὡς εἰσακουσονται μου**, λέγει *ΚΣ*. ὥστε αἱ γλώσσαι εἰς σημεῖον εἰσιν οὐ τοῖς πιστευουσίν ἀλλά τοῖς ἀπιστοῖς, ἢ δέ προφητεῖα οὐ τοῖς ἀπιστοῖς ἀλλά τοῖς πιστευουσίν. Εάν συνελθῆ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τό αὐτό καί πάντες λαλήσωσιν γλώσσαις, εἰσελθῶσιν δέ καί ἰδιῶται, οὐκ ἐρῶσιν ὅτι μαινέσθε; εάν δέ πάντες προφητεῦσιν, εἰσελθῆ δέ τίς ἀπίστος ἢ ἰδιώτης, ἐλεγχεται ὑπό πάντων, ἀνακρίνεται ὑπό πάντων, τά κρυπτά τῆς διανοίας αὐτοῦ φανερά γίνονται, καί οὕτως πέσῶν ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσει τῷ *ΘΩ* ἀπαγγελλῶν ὅτι **ὄντως ὁ *ΘΣ* ἐν ὑμῖν ἐστιν**.

6 (cont)

- 25

Τί οὖν ἐστιν, ἀδελφοί; ὅταν συνερῆσθε, ἕκαστος ψάλμον ἔχει, διδασχῆν ἔχει, ἀποκαλύψιν ἔχει, γλώσσαν ἔχει, ἐρμηνείαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομήν γίνεσθῳ. εἴτε γλώσση τίς λαλεῖ, κατὰ δύο ἢ τό πλεῖστον τρεῖς καί ἀνα μέρος, καί εἰς διερμηνευετῳ· εάν δέ μή ἡ διερμηνευτής, σιγατῳ ἐν ἐκκλησίᾳ, εαυτῳ δέ λαλεῖτῳ καί τῷ *ΘΩ*. προφηταί δέ δύο ἢ τρεῖς λαλεῖτῳσιν καί οἱ ἄλλοι διακρίνετῳσιν· εάν ἄλλῳ ἀποκαλυφθῆ καθήμενῳ, ὁ πρῶτος σιγατῳ. δύνασθε γάρ καθ' ἕνα πάντες προφητεῦειν, ἵνα πάντες μάθῳσιν καί πάντες παρακαλῳνται. καί πνεύματα προφητῶν προφηταῖς ὑποτασσεται, οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστασίας *ΘΣ* ἀλλ' εἰρήνης, ὡς ἐν πασαις ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων. Αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγατῳσιν· οὐ γάρ ἐπιτρέπεται αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλά ὑποτασσεσθῳσιν, καθῶς καί ὁ νόμος λέγει. εἰ δέ τί μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἰκῳ τοὺς ἰδίους ἀνδράς ἐπερωτάτῳσιν· αἰσχρὸν γάρ γυναῖκι λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ. ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ *ΘΥ* ἐξηλήθεν, ἢ εἰς υμάς μόνους κατήνησεν; Εἰ τίς δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικός, γίνωσκετῳ ἄ γραφῳ ὑμῖν, ὅτι *ΚΥ* ἐστιν ἐντολή· εἰ δέ τίς ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖτῳ. Ὡστε, ἀδελφοί, ζηλοῦτε τό προφητεῦειν καί λαλεῖν μή κῶλυετε ἐν γλώσσαις· πάντα δέ εὐσημονῶς καί κατὰ τάξιν γίνεσθῳ.

26 - 40

Κεφάλαιο 15

Γνωρίζῳ δέ ὑμῖν, ἀδελφοί, τό εὐαγγέλιον ὁ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὁ καί παρελάβετε, ἐν ᾧ καί ἐστήκατε, δι' οὐ καί σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν εἰ κατέχετε, ἐκτός εἰ μή εἰκῆ ἐπιστεῦσατε. παρεδῳκα γάρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὁ καί παρελάβον, ὅτι *ΧΡΣ* ἀπέθανεν ὑπερ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τάς γραφάς καί ὅτι ἐταφή καί ὅτι ἐγήγερται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ κατὰ τάς γραφάς καί ὅτι ὠφθῆ *Κηφα* εἰτα τοῖς δώδεκα· ἐπεῖτα ὠφθῆ ἐπάνῳ πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφ' ἑαυτοῖς, ἐξ ὧν οἱ πλείονες μένουσιν ἐῳς ἄρτι, τίνες δέ ἐκοιμήθησαν· ἐπεῖτα ὠφθῆ *Ἰακῳβῳ* ἐπεῖτα τοῖς ἀποστόλοις πασίν· ἐσχάτον δέ πάντων ὡσπερ εἰ τῷ ἐκτρωματί ὠφθῆ καμοί. Ἐγῳ γάρ εἰμι ὁ ἐλαχίστος τῶν ἀποστόλων ὅς οὐκ εἰμι ἰκανός καλεῖσθαι ἀποστόλος, διότι ἐδιῳξα τήν ἐκκλησίαν *ΘΥ*· χάριτι δέ *ΘΥ* εἰμι ὁ εἰμι, καί ἡ χάρις αὐτοῦ ἢ εἰς ἐμε οὐ κενῆ ἐγενήθη, ἀλλά περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγῳ δέ ἀλλά ἡ χάρις τοῦ *ΘΥ* ἢ εἰς ἐμε. εἴτε οὖν ἐγῳ εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτως κηρυσσομεν καί οὕτως ἐπιστεῦσατε. Εἰ δέ *ΧΡΣ* κηρυσσεται ἐκ νεκρῶν ὅτι ἐγήγερται, πῶς λέγουσιν ἐν ὑμῖν τίνες ἀναστάσις νεκρῶν οὐκ ἐστιν; εἰ δέ ἀναστάσις νεκρῶν οὐκ ἐστιν, οὐδέ *ΧΣ* ἐγήγερται· εἰ δέ *ΧΣ* οὐκ ἐγήγερται, κενόν ἀρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενῆ καί ἡ πίστις ὑμῶν· εὐρισκομεθα δέ καί ψευδομαρτυροῖς τοῦ *ΘΥ*, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ *ΘΥ* ὅτι ἠγείρεν τόν *ΧΝ*, ὃν οὐκ ἠγείρεν εἴπερ ἀρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. εἰ γάρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδέ *ΧΣ* ἐγήγερται· εἰ δέ *ΧΣ* οὐκ ἐγήγερται, μάταια ἢ πίστις ὑμῶν, εἰ ἐστε ἐν ταῖς ἁμαρταῖς ὑμῶν, ἀρα καί οἱ κοιμηθέντες ἐν *ΧΩ* ἀπῳλόντο. εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταυτῇ ἐν *ΧΡΩ* ἠλπικότες ἐσμεν μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμεν. Νῦν δέ *ΧΡΣ* ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν ἀπαρχῇ τῶν κεκοιμημένων. ἐπεὶδῆ γάρ δι' ἀνθρώπου θάνατος, καί δι' ἀνθρώπου ἀναστάσις νεκρῶν. ὡσπερ γάρ ἐν τῷ Ἀδάμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καί ἐν τῷ *ΧΡΩ* πάντες ζωοποιήθησονται. Ἐκαστός δέ ἐν τῷ ἰδίῳ ταγματί· ἀπαρχῇ *ΧΡΣ*, ἐπεῖτα οἱ τοῦ *ΧΡΥ* ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, εἰτα τό τέλος, ὅταν παραδίδῳ τήν βασιλείαν τῷ *ΘΩ* καί *ΠΑΡ*, ὅταν καταργῆσῃ πᾶσαν ἀρχήν καί πᾶσαν ἐξουσίαν καί δύναμιν. δεῖ γάρ αὐτόν βασιλεύειν ἀχρι οὐ **θη** πάντας **τούς ἐχθρούς ὑπό τούς πόδας** αὐτοῦ. ἐσχάτος ἐχθρός καταργεῖται ὁ θάνατος· **πάντα** γάρ

1 - 27

27 (cont)
- 34

υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου. οταν δε ειπη παντα υποτετακται, δηλον οτι εκτος τους υποταξαντος αυτω τα παντα. οταν δε υποταγη αυτω τα παντα, τοτε αυτος ο *ΥΣ* υποταγησεται τω υποταξαντι αυτω τα παντα, ινα η ο *ΘΣ* παντα εν πασιν. Τι ποιησουσιν οι βαπτιζομενοι υπερ των νεκρων; ει ολωσ νεκροι ουκ εγειρονται, τι και βαπτιζονται υπερ αυτων; Τι και ημεις κινδυνευομεν πασαν ωραν; καθ' ημεραν αποθνησκων, νη την υμετεραν καυχησιν, ην εχω *ΧΡΩ ΠΗΥ* τω *ΚΥ*. ει κατα ανθρωπον εθριομαχησα εν Εφεσω, τι μοι το οφελος; ει νεκροι ουκ εγειρονται, *φαγωμεν και πιωμεν, αυριον γαρ αποθνησκομεν.* μη πλανασθε· φθειρουσιν ηθη χρηστα ομιλιαι κακαι. εκνηψατε δικαιως και μη αμαρτανετε, αγνωσιαν γαρ *ΘΥ* τινες εχουσιν, προς εντροπην υμιν λαλω.

35 - 54

Αλλα ερει τις· πως εγειρονται οι νεκροι; ποιω δε σωματι ερχονται; αφρων, συ ο σπειρεις, ου ζωοποιεται εαν μη αποθानη· και ο σπειρεις, ου το σωμα το γενησομενον σπειρεις αλλα γυμνον κοκκον ει τυχοι σιτου η τινος των λοιπων· ο δε *ΘΣ* διδωσιν αυτω σωμα καθως ηθελησεν, και εκαστω των σπερματων ιδιον σωμα. Ου πασα σαρξ η αυτη σαρξ αλλα αλλη μεν ανθρωπων, αλλη δε σαρξ κτηνων, αλλη δε σαρξ πτενων, αλλη δε ιχθυων. και σωματα επουρανια, και σωματα επιγεια· αλλα ετερα μεν η των επιγειων. αλλη δοξη ηλιου, αλλη δοξα σεληνης, και αλλη δοξα αστερων· αστηρ γαρ αστερος διαφερει εν δοξη. Ουτως και η αναστασις των νεκρων. σπειρεται εν φθορα, εγειρεται εν αφθαρσια· σπειρεται εν ατιμια, εγειρεται εν δοξη· σπειρεται εν ασθeneια, εγειρεται εν δυναμει· σπειρεται σωμα ψυχικον, εγειρεται σωμα πνευματικον. Ει εστιν σωμα ψυχικον, εστιν και πνευματικον. ουτως και γεγραπται· *εγενετο ο* πρωτος *ανθρωπος* Αδαμ *εις ψυχην ζωσαν*, ο εσχατος εις *ΠΝΑ* ζωοποιουν. αλλ' ου πρωτον το *ΠΝΚΩΝ* αλλα το ψυχικον, επειτα το *ΠΝΚΩΝ*. ο πρωτος ανθρωπος εκ γης χοικος, ο δευτερος ανθρωπος *ΠΝΚΩΣ* εξ ουρανου. οιος ο χοικος, τοιουτοι και οι χοικοι, και οιος ο ουρανιος, τοιουτοι και οι ουρανιοι· και καθως εφορεσαμεν την εικονα του χοικου, φορεσωμεν και την εικονα του επουρανιου. Τουτο δε φημι, αδελφοι, οτι σαρξ και αιμα βασιλειαν *ΘΥ* κληρονομησαι ου δυναται ουδε η φθορα την αφθαρσιαν κληρονομει. ιδου μυστηριον υμιν λεγω· παντες ου κοιμηθησομεθα, παντες δε αλλαγησομεθα, εν ατομω, εν ροπη οφθαλμου, εν τη εσχατη σαλπγγι· σαλπισει γαρ και οι νεκροι εγερθησονται αφθαρτοι και ημεις αλλαγησομεθα. Δει γαρ το φθαρτον τουτο ενδυσασθαι αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσασθαι αθανασιαν. οταν δε το φθαρτον τουτο ενδυσηται αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσηται αθανασιαν, τοτε γενησεται ο λογος ο γεγραμμενος·

55

*κατεποθη ο θανατος εις νικος.
που σου, θανατε, το νικος;
που σου, θανατε, το κεντρον;*

56 - 58

το δε κεντρον του θανατου η αμαρτια, η δε δυναμις της αμαρτιας ο νομος· τω δε *ΘΩ* χαρις τω δοντι ημιν το νικος δια του *ΚΥ* ημων *ΠΗΥ ΧΡΥ*. Ωστε, αδελφοι μου αγαπητοι μου, εδραιοι γινεσθε, αμετακινητοι, περισσευοντες εν τω εργω του *ΚΥ* παντοτε, ειδοτες οτι ο κοπος υμων ουκ εστιν κενος εν *ΚΩ*.

Κεφαλαιο 16

1 - 11

Περι δε της λογειας της εις τους αγιους ωσπερ διαταξα ταις εκκλησιαις της Γαλατιας, ουτως και υμεις ποιησατε. κατα μιαν σαββατου εκαστος υμων παρ' εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι εαν ευοδωται, ινα μη οταν ελθω τοτε λογειαι γινωνται. οταν δε παραγενωμαι, ους δοκιμαζετε, δι' επιστολων τουτους πεμψω απενεγκειν την χαριν υμων εις Ιερουσαλημ· εαν δε αξιον η του καμε πορευεσθαι, συν εμοι πορευσονται. Ελευσομαι δε προς υμας οταν Μακεδονιαν διελθω· Μακεδονιαν γαρ παρερχομαι, προς υμας τυchon παραμενω η παραχειμασω, ινα υμεις με προπεμψητε ου εαν πορευωμαι. ου θελω γαρ υμας αρτι εν παροδω ιδειν, ελπίζω γαρ χρονον τινα επιμειναι προς υμας εαν ο *ΚΣ* επιτρεψη. επιμεινω δε εν Εφεσω εως της πεντηκοστης· θυρα γαρ μοι ανεωγεν μεγαλη και ενεργης, και αντικειμενοι πολλοι. Εαν δε ελθη Τιμοθεος, βλεπετε, ινα αφοβως γενηται προς υμας· το γαρ εργον *ΚΥ* εργαζεται ως εγω· μη τις συν αυτον εξουθενηση. προπεμψατε δε αυτον εν ειρηνη, ινα ελθη προς με· εκδεχομαι γαρ αυτον μετα των αδελφων.

12 - 24

Περι δε Απολλω του αδελφου, πολλα παρεκαλεσα αυτον, ινα ελθη προς υμας μετα των αδελφων· και παντως ουκ ην θελημα ινα νυν ελθη· ελευσεται δε εαν ευκαιρηση. Γρηγορειτε, στηκετε εν τη πιστει, ανδριζεσθε, κραταιουσθε. παντα υμων εν αγαπη γινεσθω. Παρακαλω δε υμας, αδελφοι· οιδατε την οικιαν Στεφανα, οτι εστιν απαρχη της Ασιας και εις διακονιαν τοις αγιοις εταξαν εαυτους· ινα και υμεις υποτασσησθε τοις τοιουτοις και παντι τω συνεργουντι και κοπιωντι. χαιρω δε επι τη παρουσια Στεφανα και Φορτουνατου και Αχαικου, οτι το υμων υστερημα ουτοι ανεπληρωσαν· ανεπαυσαν γαρ το εμον *ΠΝΑ* και το υμων. επιγινωσκετε συν τους τοιουτους. Ασπαζονται υμας [[*αι εκκλησιαι της Ασιας. ασπαζεται υμας*]] εν *ΚΩ* πολλα Ακυλας και Πρισκα συν τη κατ' οικον αυτων εκκλησια. ασπαζονται υμας οι αδελφοι παντες. Ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω. Ο ασπασμος τη εμη χειρι Παυλου. ει τις ου φιλει τον *ΚΝ*, ητω αναθεμα. μαρανα θα. η χαρις του *ΚΥ ΠΥ ΧΥ* μεθ' υμων. η αγαπη μου μετα παντων υμων εν *ΧΩ ΠΥ*.

1 Corinthians: Textual Critical Edition

Basis of *The Way To Yahuweh* Translation